

Sygn. akt V ACz 189/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Barbara Kurzeja
Sędziowie	SA Tomasz Pidzik SO del. Katarzyna Sznajder (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2015 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	M. K.
przeciwko	D. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 24 listopada 2014 r. sygn. akt XIII GNc 663/13

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt V ACz 189 /15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Katowicach odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 2 grudnia 2013 roku oraz odrzucił zarzuty pozwanego uznając, że są złożone po upływie terminu do ich wniesienia.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł pozwany, domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania albowiem postanowienie wydane zostało z naruszeniem przepisów postępowania cywilnego to jest art. 5 k.p.c. oraz art. 169 §1 i 3 k.p.c. i art. 171 k.p.c.

W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 28 maja 2014 roku otrzymał pocztą elektroniczną wiadomość, w której jego dotychczasowy pełnomocnik procesowy informował go o nieuwzględnieniu przez sąd zażalenia na postanowienie odrzucające zarzuty. Pełnomocnik powiadomił go również, że nie złożył wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów. Wobec powyższego dopiero od tej daty zdaniem pozwanego można liczyć termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu. Wniosek ten wraz z zarzutami został wniesiony do sądu w dniu 4 czerwca 2014 roku wobec powyższego zachowany został ustawowy termin, a tym samym postanowienie sądu jest błędne.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione, a rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Na wstępie należy zaznaczyć, że postanowienie wydane w przedmiocie rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej nie podlega zaskarżeniu, jednak jest poddane kontroli instancyjnej podczas badania zasadności orzeczenia wydanego na skutek podjętej przez sąd w tym zakresie decyzji.

Zgodnie z art. 169 §1 k.p.c. pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. Słusznie przyjął sąd pierwszej instancji, że pozwany uchybił terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów. Pozwany wnosząc o przywrócenie terminu do dokonania czynności prawnej polegającej na wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty jako przyczynę uchybienia wskazywał toczące się postępowanie zażaleniowe w którym próbował wykazać, że zarzuty wniesione zostały w terminie. Wobec powyższego początkiem terminu od którego należy liczyć ustanie przyczyny jest dzień doręczenia postanowienia Sądu Apelacyjnego. Jak wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru znajdującego się w aktach sprawy pełnomocnik pozwanego otrzymał to postanowienie w dniu 19 maja 2014 roku i od tego dnia, wbrew twierdzeniom skarżącego, należy liczyć siedmiodniowy termin przewidziany przepisami prawa. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, które podziela również sąd orzekający, w razie zastępstwa strony przez pełnomocnika procesowego termin tygodniowy liczy się od czasu, kiedy ten pełnomocnik dowiedział się o uchybieniu terminowi i mógł dokonać zamierzonej czynności procesowej, natomiast dla obliczania terminu bez znaczenia jest data, w której sama strona dowiedziała się o tym i mogła tej czynności dokonać. Działanie pełnomocnika traktowane jest jak działanie strony co oznacza, że uchybienia pełnomocnika obciążają reprezentowaną stronę.

W tych okolicznościach uznać należało, że początek terminu od którego należy liczyć ustanie przyczyny przypada na dzień 19 maja 2014 roku, a zatem ustawowy termin określony art. 169§1 k.p.c. do złożenia wniosku o przywrócenie terminu upłynął w dniu 26 maja 2014 roku, jak słusznie przyjął Sąd Okręgowy. Z uwagi na fakt, że pozwany złożył wniosek w dniu 4 czerwca 2014 roku, słusznie przy zastosowaniu art. 171 k.p.c., sąd odrzucił go jako spóźniony. Konsekwencją odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu było przyjęcie, że zarzuty złożone wraz z nim w dniu 4 czerwca 2014 roku zostały wniesione po upływie ustawowego czternastodniowego terminu o którym mowa w art. 494§ 1 k.p.c..

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut naruszenia przez sąd art. 5 k.p.c. albowiem przepis ten uprawnia sąd do udzielenia stronom działającym bez fachowego pełnomocnika stosownych pouczeń co do czynności procesowych. Pozwany w czasie doręczania postanowienia Sądu Apelacyjnego był reprezentowany przez pełnomocnika procesowego w osobie adwokata, a zatem miał zapewnioną ochronę praw procesowych przez profesjonalnego pełnomocnika.

Mając na względzie powyższe , zażalenie pozwanego– jako bezzasadne - podlega oddaleniu na mocy art. 385 k. p.c w związku z art. 397§ 2 k.p.c .

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 §1 k.p.c. i art. 108 §1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 6 i § 12 ust. 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (DZ.U. z 2013 roku poz. 490).